

U Domu za starije i nemoćne Sisak vrijeme ljepše prolazi

28.09.2023.

Marketing

TEKST SE NASTAVLJA NAKON OGLASA

Zimovanje u Austriji: doživite pravu ljubav prema zimi! #feelaustria

MAMA JOJ UMRLA OD RAKA U 56. GODINI, USLIJEDIO ŠOK: Kad je došla kod doktora, čula je još goru vijest...

Sponsored by Midas

U Hrvatskoj je prema rezultatima zadnjeg popisa stanovništva od 3,871 milijuna stanovnika, onih starijih od 65 godina gotovo 870.000. U postotku je to oko 22,45 posto.

Prema procjeni demografa broj starijih od 65 godina u ukupnom stanovništvu raste te će, **do 2023., čak trećina stanovništva RH biti starije od 65 godina.**

Mnogi od njih imat će namjeru pozniji dio svog života provesti u Domovima za umirovljenike, no danas **mjesta u svim domovima za starije osobe u Hrvatskoj ima za tek oko 30.000 ljudi. Od toga u javnim domovima mjesta ima za 11.000 umirovljenika.**

A javni domovi umirovljenika mjesto su gdje sigurno starije osobe imaju nadohvat ruke puno više sadržaja nego u nekim manjim mjestima. Vrijeme im u društvu uvijek bolje prolazi.

„A stari su izumrli znate. Recimo kod mene u Odri ima malo ljudi mojeg godišta s kojima bi mogla razgovarati o našim problemima. Mladi koji dođu imaju svoje probleme, svoje poslove, brige. **Nemaju oni vremena da dođu do tebe pa da s njima pričaš pola sata.** Ovdje je ipak naša generacija, uvijek nekad s nekim možeš popričati. Možeš i izaći van doma, u park, do placu koji nije daleko.“ – govori nam **Marica Kocmanić (1947.) iz sisačke Odre koja je već 13 godina u sisačkom Domu za starije i nemoćne osobe.**

Marica Kocmanić (1947.) iz sisačke Odre je već 13 godina u sisačkom Domu za starije i nemoćne.

Iako Odra ima još dosta stanovnika, jasno je da je u ruralnim područjima Sisačko-moslavačke županije sve manje ljudi. Uz odlazak djece daleko, van Hrvatske, sve je i manje ljudi po selima pa oni preostali gube mogućnost komunikacije i druženja.

„Moji su svi radili, a onda me ta bolest pogodila – reumatoidni artritis – gdje su mi bili zahvaćeni svi zglobovi i kosti. Pala sam u krevet, nepokretna, nisam mogla nigdje van. **Kako su moji svi radili, ja sam doma bila ostajala sama i nisam imala sve ovo što ovdje imam u domu.** I što mi pružaju ovdje.“ – pojašnjava Marica koja je zbog novih lijekova i ciljane biološke terapije danas ipak u znatno boljem stanju nego nekoć. Ali zdravstvene

tegober su prisutne i dalje, pa svakodnevna briga osoblja, vježbe, fizioterapeut i sve ostalo što ima u domu, **puno joj znači i u zdravstvenom pogledu.**

No, kaže da joj je i bitan taj društveni segment.

„U Odri sam čekala da mi netko dođe i da se mogu ispričati. Jer djeca su radila, došla su kući iza 4,5 sati popodne i onda treba se i po kući raditi, nije tu bilo vremena za mene tako puno. A ja sam imala vremena. A ovdje nas ima dosta. Imamo dovoljno i sadržaja. Meni je bitno da imamo pjevački zbor jer volim pjevati. Ovdje imamo i radionice, imamo ručni rad, društvene igre, a sudjelujem i u molitvenim zajednicama. „ – objašnjava **Marica Kocmanić** koja dodaje da je sretna što je u domu i što je imala priliku da dođe u dom.

„ Meni treba i neka pomoć, i ovdje imam tu pomoć koju trebam i dobijem od sestara do drugog osoblja, socijalne radnice, itd. Uvijek oni nađu vremena za nas ako bi imali neka pitanja, a nekad bi mi i samo hteli pričati malo pa ih zamolimo. „ – pojašnjava **Marica.**

„U Domu imaju cjelovitu skrb, hranu, njegu, pranje rublja, održavanje svih prostorija. Korisnici imaju prema potrebi zdravstvene usluge medicinskog osoblja i fizioterapeuta. U Domu pružamo usluge radnog terapeuta koji s korisnicima provode organizirano vrijeme prema njihovim interesima. Dnevno s korisnicima obavlja tjelovježbu, uključuje ih u razne aktivnosti – ručni rad, zbor, dramska sekcija, potpore kroz savjetovanje.“ – govori Ružica Čakširan, ravnateljica sisačkog Doma za starije i nemoćne u kojem je trenutno smješteno 240 korisnika.

Ružica Čakširan: Korisnici u Domu za starije i nemoćne imaju prema potrebi zdravstvene usluge medicinskog osoblja i fizioterapeuta.

No, kao što je i Marica Kocmanić sama rekla kako je sretna što je dobila priliku doći u Dom, do te prilike je teško doći, obzirom na iznimno duge liste čekanja na javne domove. Ni za

sisački Dom za starije i nemoćne nije drugačija situacija. No, u zadnje vrijeme se radi na novim kapacitetima koje bi trebali barem donekle popraviti tu situaciju.

„Lista čekanja za našu ustanovu je dugačka, kao i u drugim sredinama, jer sve više starijih osoba traži smještaj u ustanovu. Na krevet u Domu se u prosjeku čeka 10 godina, no naša Županija čini sve kako bi se smještajni kapaciteti povećali, pa će uskoro svaki grad u Županiji imati Dom. Uskoro počinje djelovati Dom u Kutini, u pripremi je također obnova zgrade u Capragu koji će smjestiti nove stanare. Iduće godine počinje gradnja Doma u Novskoj. U našem gradu, kao i u drugim sredinama Županija gradi nove stambene jedinice koje će značajno pomoći u smještaju naših najstarijih stanovnika i po tome ćemo zaista biti jedinstveni u Hrvatskoj. Svakako i dalje razvijamo usluge izvaninstitucije potrebne našim građanima koji ne žele u Dom, a potrebna im je usluga hrane, higijene i ostalog.“ – napominje Ružica Čakširan.

No, U Domu nije prostor samo za korisnike. Naime, na razgovor i druženje dolaze i oni koji nisu korisnici samog doma, u tzv. dnevni boravak. Dnevni boravak 3+2 omogućava što duži ostanak starijih osoba u svojim domovima, a u sisačku ustanovu dolaze na organizirano druženje.

Dnevni boravak 3+2 u sisačkom Domu za starije i nemoćne okuplja one koji nisu korisnici Doma

„Svakako da je socijalna isključenost veliki problem starijih osoba, jer uz bolesti koje prate tu životnu dob, usamljenost je dodatni teret. Stoga im dnevno druženje uz stručnu potporu socijalne radnice puno znači i oni se vesele dolasku u dnevni boravak.“ – dodaje ravnateljica.

A s tim se slaže i Marica Kocmanić.

„Stvarno je sve obuhvaćeno i vrijeme nam ovdje ljepše prolazi. Mi imamo te prostorije dođemo kad god hoćemo, sjednemo, napravimo kavu, pričamo, ili odemo u kafić na kavu. Vidiš tu ljude nakon nekoliko dana pa popričamo, a ja uvijek kažem „dobro je dok se vidimo“. A ovdje se ipak često svi vidimo.“ – zaključuje Marica priču o svom boravku u Domu za starije i nemoćne u Sisku.

Autor: D. Prerad

Dozvoljeno prenošenje sadržaja uz objavu izvora i autora.

(Članak je napisan uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama – Poticanje kvalitetnog novinarstva 2023.)

Autor: **dpreradus**

28.09.2023.

 [Postavke privatnosti i kolačića](#)

Upravlja Google. Usklađeno s IAB-ovim TCF-om. ID CMP-a: 300